

DOSSIER DE LA FORMACIÓ

Organització de Festes Segures

Eines i coneixements clau per crear espais d'oci nocturn més segurs i saludables

Material per a l'alumnat

Formació presencial · 10 hores · 8 capítols temàtics

Mediare®
Joves, drogues, gènere i oci nocturn.
www.mediare.cat

A càrrec de:

Anton Uró i Júlia Carbó Ballbè

anton@mediare.cat - julia@mediare.cat

Crèdits i llicència

Títol: Organització de festes segures — Dossier de la formació

Autoria: Mediare — Anton Uró i Júlia Carbó Ballbè

Contacte: anton@mediare.cat — julia@mediare.cat (www.mediare.cat)

Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 4.0 Internacional

Aquesta llicència exigeix que qui reutilitzi l'obra reconegui l'autoria. Permet distribuir, remesclar, adaptar i construir a partir del material en qualsevol mitjà o format, però només amb finalitats no comercials. Si es modifica o adapta el material, l'obra resultant s'ha de difondre sota una llicència idèntica a l'original.

Condicions resumides:

- **Reconeixement (BY):** cal citar l'autoria i la font de l'obra original.
- **No comercial (NC):** no es pot fer servir l'obra amb finalitats comercials.
- **Compartir Igual (SA):** si es transforma o s'amplia l'obra, cal distribuir-la amb la mateixa llicència que l'original.

Text complet de la llicència: <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/deed.ca>

Citació recomanada: Uró, A. i Carbó Ballbè, J. (Mediare). Organització de festes segures — Dossier de formació. Llicenciat sota CC BY-NC-SA 4.0.

BENVINGUTS I BENVINGUDES A LA FORMACIÓ

Aquest dossier recull, en format escrit i ampliat, els continguts que treballarem al llarg de les 10 hores de la formació presencial "Organització de Festes Segures". Està pensat com a material de consulta i estudi: us servirà per repassar els conceptes vistos a classe, complementar les explicacions amb matisos que potser no han tingut espai a l'aula, i sobretot com a guia pràctica el dia que us toqui aplicar tot això a la vostra festa, festa major, esdeveniment o local d'oci.

La intenció no és convertir-vos en experts en seguretat ni en prevenció en deu hores —això requereix anys—, sinó dotar-vos d'una mirada completa, sistèmica, sobre què vol dir organitzar una festa que sigui veritablement segura i saludable per a tothom. Volem que en sortiu amb criteri propi: que sapiguen què cal preguntar, què cal exigir, què cal coordinar i, sobretot, què cal evitar.

La frase que ens acompanyarà tota la formació és aquesta: quan fem la festa, som exemple. Cada decisió que prenem com a organització —des d'on posem una barra fins a quina música sona en tancar— transmet un missatge. Aprendre a organitzar festes segures és, en bona part, aprendre a escollir conscientment quins missatges volem transmetre.

COM UTILITZAR AQUEST DOSSIER

El dossier segueix la mateixa estructura que la formació: set capítols temàtics, més una introducció, ordenats segons una lògica temporal (l'abans, el durant i el després de la festa). La planificació i l'avaluació, però, són transversals: les trobareu esmentades en gairebé tots els temes.

A cada capítol hi trobareu el contingut conceptual, exemples pràctics, recomanacions concretes i, en alguns casos, els enunciats de les activitats que farem o hem fet a l'aula perquè les pugueu repassar o reproduir més endavant amb el vostre equip.

ESTRUCTURA GENERAL DE LA FORMACIÓ

- Tema 0. Introducció: per què calen les festes segures.
- Tema 1. Què és una festa segura? Definició i tipus d'accions.
- Tema 2. La diagnosi: pas previ imprescindible.
- Tema 3. L'Abans: programació i organització de l'espai.
- Tema 4. El Durant — Gestió de l'espai.
- Tema 5. El Durant — Oferta de serveis.
- Tema 6. El Durant — Gestió de les barres.
- Tema 7. El Després — L'avaluació.

TEMA 0. INTRODUCCIÓ

PER QUÈ FER UNA FESTA MÉS SEGURA?

Començarem amb una constatació que la recerca científica ha establert amb claredat: l'entorn determina el comportament. Una festa no és un espai neutre on les coses passen perquè sí; és un escenari dissenyat (o no dissenyat) que afavoreix unes conductes per damunt d'unes altres.

"Entorns permissius amb la disponibilitat i el consum de drogues, on s'ofereixen descomptes i begudes alcohòliques, amb mesures higièniques deficientes, amb excés d'aforament, música alta i professionals poc formades es relacionen amb l'aparició d'alts nivells d'intoxicació i conductes violentes."

— Hughes et al. 2011 — *Environmental factors and drinking venues and alcohol related harm*

La conclusió pràctica és poderosa: si l'entorn fa augmentar les conductes de risc, l'entorn també les pot fer disminuir. Per això, la nostra feina com a organitzadors no és reaccionar quan apareixen els problemes, sinó anticipar-nos i dissenyar un espai que els previngui. El focus, doncs, el posarem en la planificació.

Al llarg d'aquesta formació us proposarem accions concretes per reduir l'impacte negatiu en la salut de les persones i en l'entorn, alhora que augmentem el benestar de qui hi participa. No són accions teòriques: són mesures provades, aplicades en festes reals i avaluables.

OBJECTIUS DE LA FORMACIÓ

L'objectiu general és que adquiriu eines i coneixements clau per crear espais d'oci nocturn més segurs i saludables, que augmentin la sensació de benestar i redueixin l'impacte negatiu en la salut i l'entorn.

Per assolir-ho, treballarem cinc capacitats concretes:

- **Diferenciar** entre la problemàtica real i la problemàtica percebuda. Sovint el que ens preocupa no és el que veritablement està fent mal.
- **Definir i aplicar** accions concretes per reduir les problemàtiques reals detectades.
- **Fomentar** la coordinació entre els diferents agents involucrats en una festa, que poden ser molts i molt diversos.
- **Comunicar** i difondre les accions que fem, perquè la prevenció no funciona si és invisible.
- **Avaluar** la festa i l'impacte de les accions implementades, per millorar edició rere edició.

ASPECTES A ABORDAR

Quan parlem de "organitzar una festa segura" no ens referim a un únic àmbit, sinó a un conjunt d'aspectes interconnectats. Els enumerem aquí per donar-vos una primera visió de conjunt; cadascun d'aquests blocs es desenvoluparà al llarg dels capítols.

- **Planificació:** reunions, coordinació i traspàs d'informació entre agents i serveis.
- **Capacitació:** formació i assessorament per dotar d'eines el personal de la festa.
- **Inici:** accions des dels instants previs a l'obertura de portes fins a l'inici de l'actuació.
- **Organització de l'espai:** anàlisi de l'espai, il·luminació, ubicació dels serveis, fluxos i aforaments.
- **Programació:** horari de les actuacions, paritat en la contractació i missatges que llancem.
- **Comunicació:** difusió d'informació preventiva i de la festa (horaris, normes, ubicacions).
- **Serveis:** alimentació, aigua, informació de salut, Punt Lila, preservatius, lavabos...
- **Senyalística:** cartelleria planificada, serveis senyalitzats, consignes clares.
- **Barres:** gestió responsable de l'alcohol — oferta, preu, venda a majors d'edat, formació.

- **Mobilitat:** gestió de desplaçaments de vehicles i persones, seguretat viària.
- **Tancament:** accions per realitzar un tancament gradual i coordinat entre tots els serveis.
- **Avaluació:** definició dels indicadors per avaluar l'assoliment dels objectius.

UNA IDEA QUE CAL REPETIR: LA PLANIFICACIÓ S'AVALUA I L'AVALUACIÓ ES PLANIFICA

Hem estructurat la formació amb una lògica temporal —l'abans, el durant i el després—, però hi ha dues activitats que són transversals i us acompanyaran sempre: la planificació i l'avaluació.

Tota acció que planifiquem ha de portar associat un indicador d'avaluació. I tota avaluació que fem ha de servir per replanificar millor la propera edició. Si organitzeu una acció i no podeu mesurar-ne el resultat, probablement caldrà replantejar-la. Si avalueu i no incorporeu allò après a la planificació següent, l'avaluació no haurà servit de gaire.

AGENTS IMPLICATS EN UNA FESTA

Una festa no la fa una sola persona ni una sola entitat. Hi intervenen molts actors, de naturalesa molt diferent, i una de les vostres tasques principals com a organitzadors serà coordinar-los. Recordeu aquests grans grups d'agents:

- Àrees de l'Ajuntament (cultura, joventut, salut, espai públic, mobilitat).
- Cossos policials (policia local, Mossos d'Esquadra).
- Empresa de seguretat privada.
- Personal de control d'accés.
- Entitats, empreses i serveis contractats.
- Grups d'intervenció entre iguals (Energy Control, EMOs, etc.).
- Punt Lila i serveis de prevenció de violències masclistes.
- Tècnics de sonorització i il·luminació.
- Regidoria d'escenari.
- Artistes i el seu equip.
- Assistència sanitària (ambulància, infermeria).
- Comerços i restauració de l'entorn.

Una de les claus de tota la formació serà aquesta: ningú coordina si l'organització no coordina. Si vosaltres no us assegureu que tots aquests agents es coneixen, parlen i comparteixen informació, no ho farà ningú per vosaltres.

Activitat 0 — Diagnòstic inicial

A l'aula vam començar fent una llista col·lectiva de problemàtiques que generen les festes d'oci nocturn. Repetir-ho amb el teu equip és una bona manera de començar.

Pregunta plantejada: Quines problemàtiques generen les festes d'oci nocturn?

Recomanació metodològica: feu pluja d'idees sense filtrar; després agrupeu les problemàtiques per àmbits (salut, convivència, soroll, mobilitat, residus, violències...) i, finalment, marqueu quines d'aquestes problemàtiques us afecten realment i quines són més aviat percebudes.

TEMA 1. QUÈ ÉS UNA FESTA SEGURA?

PER QUÈ HO HEM DE FER NOSALTRES?

És una pregunta legítima i potser la primera que us heu fet. La resposta té diverses capes:

La primera és pragmàtica: si no ho fem nosaltres, ho farà algú altre, i probablement amb solucions fàcils, simplistes i reduccionistes que no resolen el problema de fons. Prohibir, criminalitzar el jovent, reduir horaris o tancar espais són respostes que sovint generen més problemes dels que resolen.

La segona és de voluntat i demanda: hi ha una part important de la societat —i molt especialment del jovent— que vol espais d'oci segurs, lliures de violències i respectuosos amb la salut. Aquesta voluntat existeix i cada cop és més articulada.

La tercera és de necessitat: els riscos associats a l'oci nocturn (consums problemàtics, violències masclistes, accidents, conflictes veïnals) tenen un cost humà, social i econòmic que pagant tothom. Reduir-los és una inversió, no una despesa.

I la quarta és de drets: tothom té dret a gaudir de l'oci en condicions de seguretat, salut i igualtat. Aquest dret no es garanteix sol; cal organitzar-lo.

DEFINICIÓ DE FESTA SEGURA

Per a aquesta formació, treballarem amb una definició operativa que us pot servir com a brúixola en cada decisió que prengueu.

"És una festa més segura i saludable, que augmenta la sensació de benestar i que redueix l'impacte negatiu en la salut i en l'entorn."

Fixeu-vos en alguns matisos importants d'aquesta definició. No diem "festa sense risc" perquè no existeix. Diem "més segura": és un comparatiu, és una direcció. Tampoc no parlem només de salut física, sinó de "sensació de benestar", que inclou aspectes psicològics, relacionals i de gènere. I ampliem el focus a "l'entorn": una festa segura té cura del veïnat, del territori i del medi ambient.

CLASSIFICACIÓ DE LES ACCIONS

Les accions que podem implementar per fer una festa més segura es poden classificar de dues maneres complementàries. Conèixer aquesta classificació us ajudarà a no oblidar cap dimensió quan dissenyeu el vostre pla.

CLASSIFICACIÓ SEGONS LA CONCRECIÓ (QUAN)

- **Accions de llarg recorregut:** es duen a terme al llarg de l'any i poden intensificar-se a mesura que s'apropa l'esdeveniment. Per exemple, una campanya anual contra les violències masclistes a les festes del municipi.
- **Accions concretes per a l'esdeveniment:** s'organitzen específicament per a l'acte i es divideixen entre l'Abans (preparació), el Durant (execució) i el Després (avaluació).

CLASSIFICACIÓ SEGONS L'ESTRATÈGIA (COM)

- **Educatives, de sensibilització i prevenció:** campanyes informatives, formacions, materials divulgatius dirigits al públic general.

- **De reducció de riscos per a col·lectius concrets:** Punts Liles, anàlisi de substàncies, estands d'informació, etc.
- **De reforç en l'aplicació de lleis i normatives:** control de venda d'alcohol a menors, control d'aforaments, sancions per incompliment.
- **Ambientals i d'organització:** gestió de residus, mobilitat sostenible, cura de l'entorn natural i urbà.

Una bona programació de festa segura combinarà accions de totes les categories. Si només feu accions de "reforç de la llei" tindreu una festa controlada però potser no acollidora. Si només feu sensibilització, transmetreu missatges sense canviar l'entorn. La barreja és la clau.

Activitat 1 — Com acostumen a ser les festes?

A l'aula vau reflexionar sobre com són habitualment les festes que organitzeu, hi participeu o coneixeu. Es tracta de detectar patrons: hi ha promocions d'alcohol? Hi ha presència de Punt Lila? Hi ha aigua gratuïta? Es tanca de manera abrupta o gradual?

Aquesta reflexió us ajudarà a identificar el punt de partida real abans d'introduir canvis.

Activitat 2 — Classifiquem les accions

Davant d'un llistat d'accions concretes (16 mesures), les vam classificar segons les quatre estratègies presentades: educatives, reducció de riscos, reforç normatiu i ambientals.

Recomanació: si voleu repetir l'activitat amb el vostre equip, escolliu deu accions que ja apliqueu o que us agradaria aplicar i intenteu encaixar-les en les quatre categories. Si una categoria queda buida, és un senyal d'on heu d'incorporar mesures noves.

TEMA 2. LA DIAGNOSI

ABANS DE PLANIFICAR, CAL DIAGNOSTICAR

Una de les errades més habituals quan ens posem a organitzar una festa segura és anar directament a les solucions. Hem llegit que el Punt Lila funciona, doncs ja en posarem un.

Hem sentit que a la festa del costat fan anàlisi de substàncies, fem-ne nosaltres també. Aquesta lògica imitativa pot funcionar de vegades, però sovint ens fa invertir recursos en problemes que no tenim, mentre desatenem els que sí.

La diagnosi és el pas que ens permet saber on som realment. No és un luxe ni una formalitat: és la base sobre la qual construirem tota la planificació. Sense diagnosi, totes les decisions posteriors són una mica a cegues.

COMPONENTS MÍNIMS D'UNA BONA DIAGNOSI

Una diagnosi sòlida ha de constar, com a mínim, dels elements següents:

- **Reunions prèvies amb agents i responsables de l'organització.** Idealment, aproximadament sis mesos abans de la data de la festa. Sí, sis mesos: si comenceu un mes abans, ja anireu tard.
- **Trobades amb agents diversos:** serveis contractats, ciutadania, entitats, veïnat, comerciants. Cadascú us aportarà una mirada diferent del mateix territori.
- **Recopilació de problemàtiques detectades** en esdeveniments anteriors o similars. Aquí els registres, informes i avaluacions d'edicions passades són or pur.
- **Mapatge de les accions ja en curs** que estan funcionant i que no cal reinventar.
- **Priorització** segons importància, dades disponibles i capacitat real d'intervenció. No tot es pot abordar alhora: cal triar.

QUÈ MOLESTA MÉS: EL QUÈ, EL QUI O EL PERQUÈ?

Aquesta és una pregunta clau que sovint no ens fem. Quan algú ens reporta una problemàtica —per exemple, "hi ha gent que beu massa al carrer"—, val la pena descompondre-la:

- **Què:** què està passant exactament? (consum, soroll, brutícia, agressió...)
- **Qui:** qui ho fa? (joves, adults, residents, visitants, un perfil concret...)
- **Perquè:** per què molesta? (impacte real, percepció subjectiva, prejudici, expectativa social...)

Aquest exercici és incòmode però imprescindible. Sovint descobrirem que el que es presenta com a "problema" és, en bona part, una qüestió de percepció social o d'estigmatització d'un col·lectiu. I al contrari: també detectarem problemes reals que ningú no havia formulat com a tals.

La màxima útil aquí és: distingiu entre la problemàtica real i la problemàtica percebuda. Totes dues són legítimes —les percepcions també generen malestar—, però es treballen amb estratègies diferents.

DESGRANAR LES PROBLEMÀTIQUES

A partir de la llista que hem fet, l'exercici següent és desgranar cada problemàtica en components: causes, conseqüències, agents implicats, dades disponibles, indicadors possibles. Aquest treball, fet amb temps i amb el conjunt d'agents, és el que permet dissenyar accions a mida i no plantilles genèriques.

Activitat 3 — Quines accions ja estem fent?

Abans de pensar què caldrà afegir, és essencial reconèixer què ja s'està fent. Sovint subestimem el camí recorregut.

Feu una llista de les accions que ja porteu a terme i que creieu que contribueixen a fer la festa més segura. Classifiqueu-les en:

- Accions de llarg recorregut
- Accions concretes — Abans
- Accions concretes — Durant
- Accions concretes — Després

El resultat us donarà una fotografia molt útil del vostre punt de partida.

TEMA 3. L'ABANS

PROGRAMACIÓ ARTÍSTICA I ORGANITZACIÓ DE L'ESPAI

En els entorns festius, una correcta organització i planificació prèvia de l'esdeveniment contribueix decisivament a reduir els imprevistos i a generar una major sensació de seguretat. Una festa ben preparada es nota: tot flueix, sembla fàcil. I quan tot sembla fàcil, normalment és perquè algú hi ha pensat molt abans.

Les accions de l'Abans tenen a veure principalment amb tres àmbits: l'organització de l'espai físic, la contractació i formació de serveis i personal, i la comunicació prèvia.

CONFIGURACIÓ I ORGANITZACIÓ DE L'ESPAI

Quan ens enfrontem a un espai —ja sigui una plaça, un pavelló, un solar o un local—, hem de prendre decisions estructurals que condicionaran tot el que passi després. Les principals són:

- **Delimitar l'espai:** fins on arriba la festa? Hi ha tanques? Hi ha zones diferenciades? Tothom sap on és l'"interior" i on és l'"exterior" de l'esdeveniment?
- **Ubicació d'entrades i sortides:** on entra i surt la gent? Hi ha sortides d'emergència ben senyalitzades? Es genera coll d'ampolla en algun punt?
- **Contractació i ubicació de serveis:** on poso les barres? On poso els lavabos? On poso el Punt Lila? Aquestes decisions no són innocents: condicionen els fluxos de gent.
- **Il·luminació:** quines zones queden fosques? Hi ha racons sense llum? Cal reforçar amb torres o amb il·luminació puntual? La foscor genera percepció d'inseguretat.
- **Sonorització:** tot l'espai ha de poder rebre informació per megafonia? Hi ha zones on no se sent la música? Tenim canals per emetre falques i avisos?

Un consell metodològic: dibuixeu un plànol. Sempre. Encara que us sembli un esforç desproporcionat, dibuixar el plànol amb tots els elements (entrades, sortides, barres, lavabos, escenari, serveis, fluxos esperats) us obligarà a pensar el que sovint deixaríem en l'aire.

CONTRACTACIÓ DE SERVEIS I FORMACIÓ DEL PERSONAL

Cal pensar amb antelació quins serveis volem a la festa i contractar-los. Però contractar no és suficient: el personal que treballarà a la festa ha d'estar format. Sense formació, fins i tot les millors intencions topen amb la realitat.

Hi ha dues formacions específiques que considerem imprescindibles i que us recomanem encaridament:

- **Dispensació Responsable d'Alcohol (DRA):** adreçada al personal de barres i a qui dispensi begudes alcohòliques. La desenvoluparem en profunditat al Tema 6.
- **Prevenió i Abordatge de Violències Masclistes (PAVM):** adreçada a tot el personal que estigui en contacte amb el públic, amb especial èmfasi en personal de seguretat, control d'accés, barres i Punt Lila.

Aquestes formacions no són un "extra". Són la diferència entre un personal que reproduïx els problemes i un personal que ajuda a resoldre'ls.

COMUNICACIÓ PRÈVIA

Una festa segura es comunica abans, durant i després. La comunicació prèvia té una funció doble: informativa (què passarà i on) i preventiva (quins missatges volem que arribin abans que comenci la festa).

Cal comunicar i difondre explícitament:

- Els serveis oferts, les seves ubicacions i els seus horaris, així com la informació de contacte.
- Cartelleria sobre protocols, consells, recomanacions i logística de la festa.
- Mapa del recinte amb la ubicació dels serveis i dels espais importants.
- Campanyes de sensibilització: consums, civisme, violències i agressions sexuals.

COM COMUNIQUEM

La comunicació no és neutra: el llenguatge que utilitzem reproduïx valors. Per això us recomanem treballar amb guies de comunicació inclusiva i no sexista. Dues que us poden servir d'orientació són:

- "Posem en pràctica la comunicació inclusiva", de la Generalitat de Catalunya.
- "Guia de comunicació inclusiva: per construir un món més igualitari", de l'Ajuntament de Barcelona.

Aquestes guies us donaran criteris pràctics per redactar cartells, falques, normes de la festa i campanyes en xarxes.

SENYALÍSTICA IN SITU

La cartelleria del dia de la festa té unes regles diferents de la comunicació prèvia: ha de ser visible, senzilla, llegible des de la distància i amb missatges curts. Penseu que la gent passarà al costat tres segons, no s'aturarà a llegir paràgrafs.

Penseu, abans de produir-la, on la posareu. Una cartelleria magnífica posada en un racó fosc no la veurà ningú. Un cartell senzill ben col·locat pot orientar centenars de persones.

COORDINACIÓ ENTRE AGENTS

La coordinació és imprescindible per prevenir, detectar i intervenir si hi ha incidències. Tres elements la fan possible:

- **Reunions de coordinació prèvies** amb tots els agents implicats. Que tothom posi cara als altres abans del dia de la festa.
- **Protocols acordats** per a les principals incidències possibles: agressió, persona inconscient, conflicte, evacuació...
- **Recull i traspàs de contactes:** qui truca a qui, en quin telèfon, amb quina paraula clau. Tot escrit, no només a la memòria.

La paraula màgica aquí és "briefing" (brífig, reunió informativa). Hi tornarem al Tema 4.

Activitat 4 — Configuració i organització de l'espai

A partir d'un cas pràctic, vam analitzar diferents configuracions d'espai i en vam discutir avantatges i inconvenients.

Si vols repetir l'exercici amb el teu equip, agafa el plànol del teu pròxim esdeveniment i marca-hi: entrades i sortides, barres, lavabos, Punt Lila, escenari, fluxos previstos, zones fosques i zones de descans. Després pregunta't: hi ha algun coll d'ampolla? Hi ha racons sense ús? Els lavabos són accessibles? Els serveis preventius són visibles?

TEMA 4. EL DURANT — GESTIÓ DE L'ESPAI

SÍNTESI: EL "DURANT" EN TRES BLOCS

Considerem el "Durant" en un sentit ampli: des d'una estona abans de l'obertura de la festa fins que tenim l'espai tancat i buit. És el moment de més intensitat, on tota la planificació es posa a prova.

Per fer-lo manejable, l'estructurem en tres grans blocs que treballarem en aquest tema i en els dos següents:

- **Gestió de l'espai (Tema 4):** briefing inicial, control d'accés, espais problemàtics, personal de seguretat, mobilitat i tancament progressiu.
- **Gestió dels serveis (Tema 5):** Punt Lila, informació sobre drogues, hidratació, alimentació, lavabos, residus, transport.
- **Gestió de les barres (Tema 6):** Dispensació Responsable d'Alcohol, oferta de begudes, gots, referents de barra i de gènere.

L'INICI DE LA FESTA: EL BRÍFING

El brífiting és una reunió breu just abans de l'inici de la festa. Hi ha de ser, com a mínim, un representant de tots els serveis i agents presents: organització, seguretat, control d'accés, barres, sanitat, Punt Lila, regidoria d'escenari, etc.

El brífiting serveix per:

- Posar cara a les persones de l'organització i establir contactes directes entre serveis.
- Transmetre la informació rellevant i recordar els protocols a seguir.
- Donar directrius clares als serveis que no han participat en les reunions de coordinació prèvies.
- Confirmar canvis o novetats d'última hora.

TASQUES CLAU DEL BRÍFING

- **Entrega d'acreditacions:** tot el personal ha d'anar acreditat, amb identificació visible. Les acreditacions permeten ser reconeixibles per l'organització i pel públic, i regulen l'accés a zones restringides.
- **Traspàs de contactes i informació:** compartir telèfons de cada servei, recordar els protocols i comunicar qualsevol canvi important.

Un brífiting ben fet dura menys de mitja hora i evita hores de confusió posterior.

GESTIÓ DELS ACCESSOS

Si l'acte que organitzem requereix control d'accés (entrada de pagament, control de menors, control d'aforament, control d'objectes prohibits...) cal ser molt diligents. La gestió d'accessos és la primera imatge que rep la persona assistent: si comença malament, la sensació general en patirà tota la nit.

Quatre principis bàsics:

- **Obrir amb suficient antelació** per evitar acumulacions a l'inici.
- **Dimensionar el dispositiu en funció de l'aforament:** no n'hi ha prou amb "posar gent", cal calcular.
- **Tenir en compte la legislació vigent** en la contractació de personal de seguretat, particularment el Decret 112/2010, de 31 d'agost, Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives.

- **Preparar el dispositiu per a incidències i imprevistos:** què fem si plou, si hi ha una agressió a la cua, si fallen el sistema de validació...

CÀLCUL ORIENTATIU DE CAPACITAT

Com a referència pràctica per dimensionar el control d'accés, podeu treballar amb aquests valors:

- Si només es fa una funció (registre o validació), 1 agent pot gestionar entre 250 i 300 persones per hora.
- Amb 2 agents que combinen registre i validació d'entrada, també es gestionen entre 250 i 300 persones per hora (perquè es duplica el procés).

Aquests números són orientatius i depenen del tipus de control que feu (només validar entrada, registrar dades, escanejar codis, fer escorcoll...). En tot cas, us serveixen per fer una primera estimació del personal necessari.

L'INICI DE LA FESTA: LA FALCA INFORMATIVA

Just abans o just al començament de la festa, recomanem reproduir per la megafonia (o en pantalles, si en teniu) una falca informativa. És un moment poc costós i molt eficaç per posicionar la festa des del primer minut.

Què ha de contenir aquesta falca?

- Que la festa està a punt de començar (o que ha començat).
- Quins serveis hi ha presents i on estan: barres, lavabos, Punt Lila, infermeria, estand d'informació...
- Informacions importants i protocols: a qui adreçar-se davant d'una incidència, quines són les normes bàsiques de la festa.
- Recomanacions de salut i seguretat: protegeix-te, descansa, menja, hidrata't; si et cal, acudeix al Punt Lila o al personal acreditat.
- Punt de trobada, recomanacions de conducció, informació sobre transport públic i cura de l'entorn.

Repetir-la de tant en tant és una bona pràctica, especialment si la festa dura moltes hores i hi ha rotació de públic.

ESPAIS PROBLEMÀTICS

Tot espai de festa té zones problemàtiques. Identificar-les és el primer pas per gestionar-les. Tipologies habituals:

- **Zones apartades:** tenen poca percepció de control. La solució no és "prohibir-hi l'accés", sinó donar-los un ús —ubicar-hi serveis, paradetes, un punt de llum— perquè deixin de ser apartades.
- **Zones de confluència:** punts on conflueix molta gent (entrada de barres, accés a lavabos, sortida d'escenari). Solucions: zones de pas d'un sol sentit, reforç de personal, dispersió de l'oferta.
- **Zones amb poca il·luminació:** generen sensació d'inseguretat fins i tot quan no n'hi ha. La solució més efectiva és afegir un punt de llum, encara que sigui modest.
- **Accessos a zones restringides:** zones VIP, zones d'artistes o backstage en àrees de molta gent. Necessiten personal de seguretat dedicat i control d'accés clar.

Una recomanació pràctica: l'observació constant de l'espai durant tota la festa és imprescindible per detectar nous espais problemàtics no previstos. Algú de l'organització ha de tenir aquesta missió específica.

PERSONAL DE SEGURETAT

Tres aspectes són clau a l'hora de pensar el dispositiu de seguretat:

- **Paritat de gènere:** garantir paritat en el personal de seguretat fomenta la igualtat i fa que el públic se senti més acompanyat. No és anecdòtic: en cas d'agressió o assetjament, comptar amb una dona del personal de seguretat pot ser determinant.
- **Formació:** en violències masclistes, agressions sexuals, gestió de consums d'alcohol i altres drogues. Un guarda no format pot agreujar una situació delicada.
- **Ubicació estratègica:** en punts visibles i accessibles, i als espais problemàtics identificats (barres, lavabos, sortides d'emergència, zones fosques).

TIPUS DE SERVEIS PRESENTS

Tingueu en compte els diferents serveis que poden conformar el dispositiu de seguretat i salut, regulats pel Decret 112/2010, de 31 d'agost, Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives:

- Seguretat privada.
- Personal de control d'accés.
- Ambulància o infermeria.
- Farmaciola accessible al personal organitzador.

MOBILITAT

La gestió de la mobilitat sovint queda relegada a una qüestió logística, però té implicacions directes en la seguretat. Garantir espais amplis i ben distribuïts adreçats a vianants permet la descongestió de la zona i els accessos, facilita la gestió de l'espai i, sobretot, fa possible una evacuació en cas d'emergència.

Dues solucions habituals i efectives:

- **Zona de vianants annexa:** espai contigu reservat als vianants, alliberat de trànsit.
- **Zona de vianants perimetral:** anell perimetral lliure de vehicles que permet l'evacuació i la circulació còmoda.

Recordeu: heu de comunicar prèviament i senyalitzar les zones d'aparcament, talls de carrers i canvis de direcció. Un veí que no sap que el seu carrer està tallat es converteix en un problema; un veí informat es converteix en un aliat.

TANCAMENT PROGRESSIU

El tancament és un dels moments més delicats de la festa i, alhora, un dels més oblidats en la planificació. Si el tancament es fa malament, hi ha un risc real de tensions, conflictes amb el veïnat i sensació final negativa que arruïna tota la feina anterior.

La regla d'or és aquesta: mai un tancament abrupte, sempre un tancament progressiu i coordinat. Tot passa de mica en mica, en passos successius, anunciats prèviament.

PROTOCOL DE TANCAMENT GRADUAL

A continuació us deixem un protocol orientatiu, que podeu adaptar a les vostres festes. Les hores són un exemple per a una festa que acaba a les 5 del matí; l'important és la seqüència, no l'horari concret.

Hora	Sonorització	Il·luminació	Barres	Espai
04:30 h	Falca: en 15' acaba l'actuació	—	Avís: en 10' deixen de servir	—
04:40 h	—	—	Deixen de vendre tiquets	—
04:45 h	Fi de l'actuació. Música de fons	Apagar llums d'escenari. Llum general al 25%	Es deixa de servir alcohol	—
04:50 h	Falca: la festa ha acabat + consells de salut + transport	Llum general al 50%	Es comença a recollir la barra. Es retira l'alcohol	—
04:55 h	—	Llum general al 75%	Es tanca la barra	—
05:00 h	Parar la música de fons	Llum general al 100%	—	Deixar marxar pel seu propi peu
05:15 h	—	—	—	Convidar amablement a marxar (organització, NO seguretat agressiva)

Una observació final, important: a l'hora de "convidar a marxar", és preferible que ho faci personal d'organització, en to amable, i no personal de seguretat amb actitud coercitiva. La diferència és enorme i marca la sensació final amb què la gent surt de la festa.

Activitats 5 i 6 — Configuració de l'espai i tancament progressiu

A l'aula vam treballar dos exercicis pràctics:

Activitat 5 (Configuració i organització de l'espai): a partir de plànols reals d'espais de festa, vam analitzar com millorar la distribució de serveis, fluxos i punts de control.

Activitat 6 (Tancament progressiu): vam reflexionar sobre com es tanca habitualment la festa que organitzeu i vam construir, per parelles o petits grups, un protocol de tancament gradual adaptat a la vostra realitat. La taula d'aquesta secció us pot servir de plantilla.

TEMA 5. EL DURANT — OFERTA DE SERVEIS

La presència de determinats serveis influeix directament en la sensibilització, la prevenció, la reducció de riscos i, en general, en una bona organització de l'espai i de la festa. Aquí no parlem només de "posar coses": parlem d'acompanyar la persona assistent al llarg de tota la nit amb una xarxa de recursos accessible.

HIDRATACIÓ

L'aigua és el primer servei essencial. Una persona deshidratada té més risc d'intoxicació, de cop de calor i, simplement, de passar-ho malament. L'objectiu ha de ser garantir l'accés gratuït a aigua de qualitat. Tres vies habituals:

- Aigua gratuïta a les barres: el personal de barra serveix aigua sempre que es demani, sense haver de fer cua a part.
- Habilitació de fonts d'aigua, ja sigui fixes o mòbils.
- Garrafes d'aigua d'autoservei en punts visibles.

L'opció d'oferir ampolles de plàstic gratuïtes és sosteniblement problemàtica i us recomanem evitar-la sempre que sigui possible.

ALIMENTACIÓ

Una oferta variada i assequible de menjar és una mesura preventiva de primer ordre. Una persona que ha menjat absorbeix l'alcohol més lentament, manté millor la consciència i pateix menys complicacions. Estratègies útils:

- Parades de menjar variades, amb opcions vegetarianes i veganes.
- Oferta gratuïta no salada: pomes, plàtans, galetes integrals. La gent les agafa més del que ens pensem.
- Venda de menjar des de les barres mateixes, a preu menor que als llocs especialitzats, com a opció ràpida.
- Estands de salut o grups d'intervenció que combinin menjar amb informació preventiva.

LAVABOS

Els lavabos són un dels serveis més infravalorats i, alhora, un dels que més condicionen l'experiència. Si fa cua, si fa pudor, si no hi ha paper o si no n'hi ha prou, tota la festa se'n ressent. La màxima és simple: com més lavabos, menys cua. Com menys cua, més ús se'n fa. I més ús se'n fa, menys orina al carrer.

QUANTITATS MÍNIMES (DECRET 112/2010)

La normativa estableix les ràtios mínimes per instal·lacions permanents (d'obra) que us deixem en la taula següent. Recordeu: són mínims; sempre que sigui possible, és millor superar-los.

Aforament	Vàters / lavabos mínims
De 0 a 50 persones	2 vàters i 1 lavabo
De 51 a 150 persones	4 vàters i 2 lavabos
De 151 a 300 persones	6 vàters i 2 lavabos
De 301 a 500 persones	8 vàters i 4 lavabos

Aforament	Vàters / lavabos mínims
A partir de 501 persones	12 vàters i 4 lavabos
Per cada 500 persones addicionals	12 vàters i 4 lavabos més
Si NO hi ha instal·lacions permanents	1 cabina amb vàter i lavabo per cada 150 persones

TIPOLOGIES DE LAVABOS

Tingueu en compte que no tots els lavabos serveixen igual:

- Lavabos d'obra: els més còmodes, però només disponibles en espais que ja en tinguin.
- Mòduls: oberts, tancats, amb pica. Solució modular més pràctica.
- Cabines: simples, amb pica, o adaptades per a mobilitat reduïda.
- Urinaris: drets o ajupits, recomanables per descongestionar les cabines.

ASPECTES A TENIR EN COMPTE MÉS ENLLÀ DEL NOMBRE

- **Organització:** tradicionalment, separació entre homes i dones. Cada cop més, també cal preveure lavabos d'identitats dissidents o no binàries (sense distinció de gènere).
- **Ubicació:** dins del recinte i en zones perimetrals si cal. Sempre visibles, ben senyalitzats i accessibles.
- **Il·luminació:** imprescindible. Lavabos foscos = inseguretat = problemes.
- **Neteja:** dispositiu de manteniment durant la festa. Reposició de paper. Punt d'aigua per rentar-se les mans.

SERVEIS DE PREVENCIÓ I REDUCCIÓ DE RISCOS

Un dels capítols més importants de la festa segura. Aquests serveis no busquen evitar que la gent gaudeixi: busquen acompanyar-la quan ho fa. Els principals són:

- **Punt Lila fix:** estand visible, identificable, amb personal format en violències masclistes i atenció en primera persona. Punt de referència durant tota la festa.
- **Punt Lila itinerant:** equip mòbil que es desplaça per l'espai, especialment útil en espais grans o amb diverses zones.
- **Estand d'informació sobre drogues:** format per professionals que ofereixen informació veraç, sense moralitzar, sobre substàncies, riscos i pautes de reducció de riscos.
- **Estand de salut:** amb materials informatius sobre salut sexual, primers auxilis, etc., sovint amb distribució de preservatius i altres materials.
- **Anàlisi de substàncies:** servei especialitzat (per exemple, Energy Control) que permet als usuaris conèixer la composició real del que pensen consumir. Una mesura de reducció de riscos potent i provada.
- **Suport psicològic:** espais d'atenció en cas de crisi, mal viatge o ansietat aguda.
- **EMO o P2P (educació entre iguals):** jovent format que treballa des de la proximitat, amb un llenguatge i una mirada properes al públic.

BROSSES, DESCANS I TRANSPORT

ZONES DE DESCANS

Una bona zona de descans és un servei preventiu, no un luxe. Característiques:

- Ombra a l'exterior; ventilades a l'interior.
- Tranquil·les i còmodes (cadires, bancs, gespa, catifes).
- Allunyades del soroll més intens però no aïllades.
- Properes a l'oferta d'alimentació i als lavabos.

GESTIÓ DE RESIDUS

La gestió de brosses és sovint el detall que distingeix una festa ben organitzada d'una de mediocre. Tres aspectes:

- Tipus de contenidors: tancats, amb tapa, separats per fraccions (orgànica, envasos, vidre, rebuig).
- Ubicació: visibles, accessibles i ben distribuïts. Si la gent ha de caminar trenta metres per llençar un got, llençaran el got a terra.
- Papereres complementàries als contenidors grans.

TRANSPORT I DESPLAÇAMENTS

La festa no acaba al recinte: acaba quan la gent és a casa. Per això la planificació de la mobilitat de tornada és part del nostre dispositiu. Mesures que us recomanem:

- Augmentar i coordinar el transport públic en horari de finalització.
- Garantir un servei de taxis amb preus pactats i visibles.
- Posar autobusos de tornada des de l'organització, especialment en festes en espais perifèrics.
- Donar a conèixer totes les opcions amb antelació i durant la festa (falca, cartelleria, xarxes).
- Promoure grups de tornada a casa coordinats, especialment per a desplaçaments a peu en zones poc transitades.
- Fer marxes exploratòries pels itineraris de tornada per detectar punts foscos o insegurs i millorar-los.

TEMA 6. EL DURANT — GESTIÓ DE LES BARRES

DISPENSACIÓ RESPONSABLE D'ALCOHOL (DRA)

La Dispensació Responsable d'Alcohol és el conjunt de pràctiques i criteris que permeten gestionar les barres de manera que es minimitzin els riscos associats al consum.

Sense DRA, una barra es converteix fàcilment en l'origen de bona part dels problemes de la nit: violències, baralles, intoxicacions, venda a menors.

Per gestionar les barres correctament, cal formar el personal. La formació en DRA aporta eines i estratègies per:

- Identificar situacions de risc abans que es converteixin en problemes.
- Incorporar i transmetre valors, informació i eines preventives durant l'atenció al client.
- Aplicar correctament les directrius de DRA en el dia a dia de la barra.

EIXOS PRINCIPALS D'ACCIÓ A LES BARRES

EIX 1 — VIGILAR LA PROMOCIÓ DEL CONSUM

- Disminuir la publicitat de begudes alcohòliques al recinte i en la cartelleria.
- Evitar activitats on l'alcohol sigui el protagonista (concursos de "qui beu més", regalar xupitos, etc.).
- Visibilitzar la informació sobre la prohibició de venda a menors amb cartelleria clara a totes les barres.

EIX 2 — MESURES SOBRE L'ALCOHOL

- Reduir l'oferta de begudes amb alcohol i, especialment, la d'alta graduació.
- No oferir promocions de begudes alcohòliques: ni 3x2, ni happy hours, ni premis per consumir.
- Pujar el preu de les begudes amb alcohol i d'alta graduació respecte de les sense alcohol.
- Visibilitzar la informació sobre els horaris de la barra i sobre l'hora en què deixarà de servir-se alcohol.

EIX 3 — ORGANITZACIÓ DE LA BARRA

- Disposar d'un protocol d'actuació clar davant de situacions habituals (persona molt embriagada, conflicte, agressió, persona que sembla menor).
- Evitar sobredosificacions: dispositius de mesura, instruccions clares al personal, no servir "xarrups".
- Disposar d'unes "normes de la casa" visibles, que el personal pugui invocar quan calgui.

EIX 4 — ATENCIÓ AL PÚBLIC

- Prevenir, protegir i actuar: tres verbs en aquest ordre.
- Identificar símptomes d'intoxicació o malestar: una persona desorientada, mareig, excitació excessiva.
- Evitar episodis de violència mitjançant l'observació, l'assertivitat i l'autocontrol.
- Limitar les invitacions: en una festa, oferir consumicions gratuïtes a la gent ja embriagada és crear problemes i perdre diners.

EL REFERENT DE BARRA I EL REFERENT DE GÈNERE

En tota barra, especialment en festes mitjanes i grans, ha d'haver-hi dues figures de referència. Poden recaure en la mateixa persona en festes petites, però han de tenir rols diferenciats.

REFERENT DE BARRA

Persona responsable del bon funcionament global de la barra. Funcions principals:

- Gestió del personal: torns, descansos, pauses, relleus.
- Gestió de l'inventari: estoc, reposicions, control de pèrdues.
- Atenció al client en situacions complexes.
- Gestió dels diners (caixa, canvis, lliuraments).
- Compliment de la normativa: venda a majors d'edat, horaris, etiquetatge.
- Gestió de conflictes i protocols d'actuació.
- Coordinació amb la resta d'agents (organització, seguretat, Punt Lila).

REFERENT DE GÈNERE

Persona específicament atenta a les situacions de violència masclista o d'assetjament que es puguin donar a la barra o en el seu entorn proper, o que li siguin directament reportades. Les barres són sovint un punt focal d'aquestes situacions, i tenir una persona dedicada hi marca una diferència enorme. Funcions:

- Estar atenta a situacions d'assetjament (mirades insistents, persecució, contactes no consentits).
- Fer de pont amb el Punt Lila quan la situació ho requereixi.
- Fer un acompanyament inicial a la persona afectada.
- Oferir recursos de manera clara: Punt Lila, SIAD, SAI, telèfons d'emergència.
- Si no hi ha Punt Lila, oferir un espai tranquil i íntim per parlar.
- Si hi ha Punt Lila, acompanyar físicament la persona fins a l'estand si ella ho desitja.

LA RECEPTE DEL COMBINAT I ELS GOTS

LA RECEPTE DEL COMBINAT

Un dels punts on l'organització pot tenir més impacte —i sovint subestima— és en la dosificació de les begudes. Una mateixa beguda "oficial" pot ser molt diferent segons qui la prepari. Recomanacions concretes:

- Fixar i comunicar a tot el personal la recepta estàndard del combinat: quantitat de beguda alcohòlica, quantitat de barreja (refresc o suc) i quantitat de gel.
- Utilitzar mesuradors (jiggers) o, si no, aplicar la regla del dosificador d'ampolla: comptar 5 segons equival aproximadament a 5 cl, ja que un dosificador surt a un ritme d'1 cl per segon.
- Formar el personal en aquesta pràctica i fer-ne seguiment durant la nit. "Doble dosi" no hauria de ser una opció gratuïta.

SOBRE ELS GOTS

- **Gots de vidre: MAI.** Per seguretat, mai s'utilitzen gots o recipients de vidre en una festa. El control d'accés ha d'impedir-ne l'entrada al recinte. Un got de vidre trencat és una arma.

- **Millor opció: plàstic dur reutilitzable.** Vendre gots i fer-los retornables (es retornen els diners en tornar el got, així es recuperen i es renten). Requereix logística i estratègia activa, però és la solució més sostenible.
- **Transició progressiva:** els gots de plàstic dur son una bona opció sobretot si son retornables, o s'aconsegueix que la gent els porti de casa.
- **Mida del got recomanada:** 50 cl alt, amb marques visibles a 33 cl, 50 cl i al nivell adequat fins on omplir de refresc per al combinat. De colors clars i translúcids, perquè es vegi el contingut.

FOMENTAR EL CONSUM D'AIGUA I DE BEGUDES SENSE ALCOHOL

El consum d'aigua i de begudes sense alcohol és una mesura de reducció de riscos molt eficient. Es poden fer moltes accions, algunes més ambicioses i altres més senzilles. A l'hora d'implementar-les, tingueu en compte quatre paràmetres: el cost de l'acció, la complexitat de la posada en marxa, l'atractiu de l'oferta i la varietat.

MESURES, ORDENADES DE MÉS AMBICIOSES A MÉS SENZILLES

- Muntar una barra de cocteleria i begudes sense alcohol gratuïta o a preus reduïts. És la mesura més potent, però requereix recursos i logística.
- Oferir aigua freda gratuïtament amb fonts d'aigua refrigerada a la barra (autoservei o servides pel personal).
- No cobrar les aigües fredes embotellades. Compte: les ampolles de plàstic són poc sostenibles, així que aquesta opció és "de transició" però no l'ideal.
- Disposar d'una variada oferta de begudes sense alcohol, atractives i amb preus econòmics: sucus i refrescos, cervesa 0,0 %, còctels sense alcohol senzills (no cal complicar-se la vida).
- Posar garrafes d'aigua natural d'autoservei damunt de la barra.
- Vetllar perquè el preu de l'aigua i de les begudes sense alcohol sigui clarament més baix que el de qualsevol beguda amb alcohol.
- Habilitar punts d'aigua accessibles, visibles i ben senyalitzats.

Activitat 7 — Fomentar l'aigua i les begudes sense alcohol

L'activitat consistia a ordenar les mesures anteriors de més ambicioses a més senzilles, segons el vostre criteri i la realitat de la vostra festa.

Després, escollir-ne alguna o algunes que es poguessin posar en marxa en la pròxima edició. La idea és no quedar-se en "hauríem de fer alguna cosa" sinó comprometre's amb passos concrets i mesurables.

TEMA 7. EL DESPRÉS — L'AVALUACIÓ

COM SABREM SI LES ACCIONS HAN FUNCIONAT?

L'avaluació és la baula que tanca el cicle i, alhora, la que obre el següent. És la manera de revisar com ha anat la festa per saber què cal mantenir, què cal millorar i quins aprenentatges ens enduem. Sense avaluació, les bones pràctiques no es consoliden i els errors es repeteixen.

L'avaluació també té una funció política i comunicativa: ens permet justificar les accions davant d'administracions, finançadors i ciutadania. "Hem fet un Punt Lila" és una afirmació; "hem fet un Punt Lila que ha atès trenta persones, de les quals dotze en situació de violència, amb una valoració positiva del 92 % de les usuàries" és una dada que defensa el servei davant de qualsevol qüestionament.

Una recomanació pràctica: feu l'avaluació durant el primer mes després de la festa. Si la deixeu per a més endavant, la memòria es difumina, els documents es perden i el procés no es completa.

EL PROCÉS D'AVALUACIÓ EN TRES BLOCS

BLOC 1 — RECOLLIDA D'INFORMACIÓ

Aquesta fase és més senzilla si l'heu preparat des del principi. Per això repetim la idea: la planificació s'avalua i l'avaluació es planifica. Quan dissenyàveu l'acció, havíeu d'haver definit els indicadors. Ara és el moment de recollir-los.

- Informe o qüestionari de cada servei contractat. Cada servei (Punt Lila, seguretat, sanitat, barres...) ha de lliurar un informe amb les dades acordades.
- Qüestionari al públic assistent. Pot ser breu, en línia, distribuït per xarxes o codis QR durant la festa mateixa.
- Comunicar amb antelació quins indicadors es recolliran. Si el personal de barres no sap que se li demanarà el nombre de persones ateses per consum problemàtic, no farà el registre.

BLOC 2 — INTERPRETACIÓ I IDENTIFICACIÓ DE MILLORES

Tenir dades no és suficient: cal interpretar-les. Aquest és el bloc més intel·lectual del procés.

- Document recopilatori que aplegui tota la informació recollida en un únic format consultable.
- Reunió de valoració amb agents i serveis, idealment amb tots els que han participat.
- Acordar aspectes a mantenir, aspectes a millorar i nous aspectes a incorporar de cara a pròximes edicions. Posar-ho per escrit és imprescindible: la memòria oral es perd.

BLOC 3 — COMUNICACIÓ I DIFUSIÓ

L'avaluació no acaba en un calaix. Cal que arribi a qui correspongui:

- Informar el públic i la ciutadania sobre les accions desenvolupades.
- Difondre les dades dels serveis (té efecte de sensibilització i visibilització).
- Publicar a xarxes, mitjans i canals propis.
- Si hi ha prou accions implementades i amb resultats, plantejar la creació d'una campanya pròpia que doni nom i identitat al vostre projecte de festa segura.

La comunicació post-festa té un doble efecte: agraeix a qui hi ha participat i crea expectativa per a la propera edició. Una festa que comunica bé el seu "després" és una festa que prepara bé el seu "abans" següent.

PER ACABAR

Hem recorregut el cicle complet: introducció, definició, diagnosi, abans, durant (en les seves tres dimensions: espai, serveis i barres) i després. Si arribeu fins aquí amb la sensació que organitzar una festa segura és una feineda, esteu en el camí correcte: ho és. Però també us volem deixar un missatge final esperançador.

Cada acció compta. Cada cartell ben col·locat, cada formació feta al personal, cada minut dedicat al briefing, cada protocol acordat, cada mesura presa per vetllar per la salut, cada Punt Lila funcional. Tot suma. I la suma de moltes accions petites, ben coordinades i sostingudes en el temps, transforma realment el panorama de l'oci nocturn.

Recordeu el lema que ens ha acompanyat tota la formació: quan fem la festa, som exemple. Aquesta és la nostra responsabilitat i, també, la nostra oportunitat. Les festes que organitzem no només són un esdeveniment: són un missatge sobre quin tipus d'oci volem construir.

Gràcies per la vostra participació, atenció i compromís. Ens trobareu disponibles per a qualsevol consulta, ampliació o assessorament:

Anton Uró i Júlia Carbó Ballbè

anton@mediare.cat - julia@mediare.cat

Make party great again!

